

‘Όταν τέλος σφοδρῶς ἐπιπνεύσῃ
‘Ο βορρᾶς ὁ ψυχρὸς καὶ δριμύς
Κατακαίει’ ἀμέσως καὶ λείπει,
‘Η τῶν φύλλων ἐκείνη πληθύνει.

Ταῦτα ἄνθρωπε ἴδε, καὶ σκέψου
‘Ότι εἶναι καὶ σοῦ ἡ ζωὴ
‘Ός τὰ φύλλα τῶν δένδρων ποῦ πέφτουν,
Καὶ δὲν φαίνονται πλέον στὴν γῆ.

Μὴ καυχᾶσαι καὶ λέγῃς πῶς εἶσαι
Μέγας πλούσιος ἢ ἰσχυρὸς,
Καὶ σὺ μετ’ ὀλίγον θὰ κῆσαι
Μαραμένος, ὡς φύλλον, κ’ ὠχρὸς.
‘Εν Βάλτᾳ. Γ. Μ.

‘Υπῆρξε καιρὸς δταν τὰ πτηνὰ ταῦτα ἦσαν τόσον
πολυάριθμα, καὶ τόσον εὐκόλως ἐθανατώνοντο, ὥστε
οἱ ναῦται συνείθιζον νὰ τὰ σφάζουν μόνον καὶ μό-
νον χάριν τῶν λίθων, τοὺς ὁποίους εὕρισκον εἰς τὸν στο-
μαχόν των, διότι οὗτοι τοῖς ἦσαν χρήσιμοι διὰ νὰ ἀ-
κονίζουσιν τὰς μαχαίρας των. ‘Η Δόδο κατασκεύαζεν
ἀπλούστατα τὴν φωλεάν της, συνάζουσα μέγαν σωρὸν
φύλλων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖ δὲ ἐγέννα τὸ ὄν της, ἐν
μόνον καθ’ ἐκάστην φορὰν καὶ τοῦτο πολὺ μεγάλον.
‘Η Δόδο ἦτο ‘βαρύτατον πτηνόν’ τὸ ἀνεπτυγμένον
ἐξύγιζεν 20 περίπου ὀκάδας!

‘Η περίφημος Δόδο.

Η ΔΟΔΟ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΑΝΗΡ.

Τὸ περίφημον τοῦτο πτηνόν, τὸ ὅποιον ἦτον ἄλ-
λοτε κοινότατον εἰς τὰς Μαυρικίους νήσους, δπου καὶ
ἀνεκαλύφθη, θεωρεῖται τῶρα ὡς ἐξηλειμμένον· ἐπὶ
πολλὰ ἔτη δὲν εὗρέθη κανὲν ζῶν, οὐδὲ ὑπάρχει κα-
νὲν τέλειον παραγεμισμένον, ἐκτὸς δὲ μερῶν τινων
τοῦ σκελετοῦ, ὡς ἡ κεφαλὴ καὶ μέρος τῆς σιαγόνας καὶ
τὰ τοιαῦτα, ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ καὶ ἀλλαχοῦ
εὕρισκομένων, δὲν μας μένει τίποτε ἄλλο ἐκ τοῦ πτη-
νοῦ τούτου. ‘Η Δόδο λοιπὸν ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ
πλανήτου μας!

Ποῖος εἶναι ὁ σεβάσμιος ἀνὴρ, καὶ τί εἶναι ἐκεῖνο,
τὸ ὅποιον τὸν κάμνει τοιοῦτον; Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἡ-
λικία, οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε ἡ θέσις, οὔτε ἄλλο τι τοι-
οῦτον. Εἶναι ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτήρ ἔχει ὡς
βάσιν τὴν ἀλήθειαν. Γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι μία οἰκία, ὅ-
σον ὠραία καὶ ἂν ᾖ εἰστολισμένη μὲ μάρμαρα καὶ
χρῶματα ποικίλα, ἂν δὲν ἔχῃ βάσιν στερεάν, δὲν ἔ-
χει καμμίαν ἀξίαν, οὔτε καλλιτεχνικὴν, οὔτε χρηματι-
κὴν· διότι οὐδεὶς θέλει νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν του
κατοικῶν εἰς οἰκίαν, τῆς ὁποίας οἱ τοῦχοι πιθανὸν νὰ

ραγισθῶν καὶ νὰ πέσουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Οὕτω καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται καλὸς καὶ ἀγαπητὸς, ὅσον καὶ ἂν ἐλκύη ἐκ πρώτης ὀψews, ἂν δὲν ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν ἀλήθειαν, εἶναι σαπρὸς, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῇ ἐπὶ πολλὸν καιρὸν εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ πειρασμοῦ καὶ εἰς χρισίμους δοκιμασίας.

Πολλοὺς ἀνθρώπους θὰ γνωρίσετε, τῶν ὁποίων ὁ χαρακτήρ δὲν ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἀλήθειαν, τοὺς τοιούτους ἀποφεύγετε, διότι δὲν εἶναι ἀξιοσέβαστοι. Ὅταν δὲ ἐκλέγετε τοὺς φίλους σας, νὰ ἐξετάζετε πρῶτον ἂν ὁ χαρακτήρ των βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀληθείας, δηλαδὴ, ἂν μισοῦν ὄχι μόνον τὸ ψεῦδος εἰς λόγους ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπάτην εἰς τὰς πράξεις καὶ εἰς τὰς διαθέσεις, καὶ ἂν θεωροῦν τὴν εὐκρίνειαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα ὡς τὰ πολυτιμότερα καὶ ἀναγκαϊότερα κτήματα. Τοὺς τοιούτους, ἂν κάμνετε φίλους σας, θὰ ἔχετε φίλους ἀξιοσεβάστους καὶ σεῖς αὐτοὶ θὰ ἦσθε σεβάστοι.

ΔΙΑΔΗΜΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥ.

Τὸ στέμμα τοῦτο ἀνῆκε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνον, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ὑποτίθεται ὅτι μετεφέρθη εἰς τὸν Βλαδιμήρον 1ον. Φέρει δὲ τὸ ὄνομα «Σκούφος τοῦ Μονομάχου» ἐκ Κιέφ, ἐγγόνου τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου τοῦ 1ου.

Η ΚΑΛΥΒΗ.

Ἀπλὴ καλὴ τῆς τοῦ πατρός μου
Μάρτυς τῶν πρώτων μου ἡδονῶν
Ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ ξένου κόσμου
Λάβε αὐτόν μου τὸν στεναγμόν.

Τὰ νέα δένδρα ποὺ σὲ σκιάζουν
Καὶ τὸ χωρίον καὶ τὸ βουνόν,
Φαῖδράν εἰκόνα παρουσιάζουν
Εἰς τοῦ νοός μου τὸν ὀφθαλμόν.

Ηνεφωμένα μάτην ἐμπρός μου
Μέγαρα βλέπω πολυτελή,
Πρὸς σὲ πλανᾶται ὁ λογισμός μου,
Τὸ πᾶν πλησίων σου μὲ καλεῖ.

Ποῖαν μοὶ δίδει χαρὰν γλυκεῖαν
Τ' ὄνομάτός σου ὁ στοχασμός!
Λοιπὸν τὴν ἡσυχὸν σου γωνίαν
Μοὶ προορίζει ὁ οὐρανός.

Ἐκεῖ θὰ εὕρω τὴν εὐτυχίαν,
Ἐκεῖ τὸ βῆμά μου θὰ σταθῇ,
Ἐκεῖ θὰ ζήσω μὲ τὴν Λουκίαν
Ἦσυχον βίον καὶ εὐτυχῇ.

Κρυσταλλὰ Δ. Χ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Ἐν τῇ κολυμβητικῇ σχολῇ τῆς Βασιλικῆς γεφύρας ἐν Ἱερουσολέμοις ἐγένοντο περιεργότατα πειράματα ἐπὶ σωσιδίων μηχανημάτων, ἐφευρεθέντων ὑπὸ τοῦ πρώην πλοιάρχου Ραμάκερ, ἐξ ὧν ἐβεβαιώθη ἡ μεγάλη αὐτῶν χρησιμότης ἐν τοῖς ναυτικοῖς δυστυχίμασι. Τὰ μηχανήματα ταῦτα διαιροῦνται εἰς σωσίδια δι' ἐν ἄτομον καὶ εἰς σωσίδια διὰ περισσοτέρων. Τὸ πρῶτον ἔχει σχῆμα σφαιρικόν, ἀντικαθιστῶν δὲ ἐπιτυχῶς ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, ἐπιτρέπει τῇ ναυαγῇ νὰ πλῆξῃ ὀρθίως ἢ κεκλιμένος ἐπὶ τῶν νώτων ἢ τῆς κοιλίας ὑπὸ οἰονδήποτε καιρὸν, ἐπιτρέπει δ' αὐτῇ νὰ κάμνῃ ὅλας τὰς κολυμβητικὰς κινήσεις, καὶ νὰ προσορμισθῇ εἰς ξηρὰν ἢ ἄλλο τοιοῦτο μέρος. Διὰ τῆς εὐφους κατασκευῆς προσφέρει τῇ ναυαγῇ τὴν βεβαιότητα νὰ σώσῃ τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ κειμήλιά του καὶ δυναμωτικά ἄρκετὰ ἵνα κατορθώσῃ τὴν διάσωσίν του. Τὸ δεύτερον ἀποτελεῖ κύκλον ἐκ φελοῦ, ἐν ᾧ ἐϋρηται σημαντὴρ σφαιρικός ἐπίσης ἐκ φελοῦ. Κενὸν τι εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἐπιτρέπει, ὡς τὸ πρῶτον, τὴν συμπαράλαβὴν τονωτικῶν τιμῶν τροφῶν καὶ πυραύλων (ροκετῶν) διὰ σημεῖα κατὰ τὴν νύκτα, ἐνῶ σημαία ἐρυθρὰ χρησιμεύει πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὴν ἡμέραν. Πέριξ τοῦ κύκλου εἶναι κατάλληλον σχοινίον, προσδεδωμένον κατ' ἀποστάσεις ἐπὶ τοῦ κύκλου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ δύνανται νὰ κρατῶνται περίεξ 5 ἄνθρωποι.

— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Βουλγαρίαν», ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ τῇ Βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ ἐκδίδονται πολιτικαὶ μὲν ἐφημερίδες 17 αἱ ἑξῆς: ἡ «Κυβερνητικὴ ἐφημερίς», τὸ «Δελτίον τῶν νόμων», ἡ «Περιοδικὴ Ἐπιθεώρησις», ἡ «Βουλγαρική Γλῶσσα», ἡ «Βουλγαρία», τὰ «Βαλκάνια» ἡ «Σαζάνιε», ἡ «Μαρτίσα», ἡ «Σεεδιένιε», ἡ «Γούζνα Βουλγαρία», ὁ «Βουλγαρίν», ὁ «Σλαβιν», ὁ «Σελεν», ἡ «Βουλγαρικὴ δόξα», ἡ «Ζόρνιτσα» (εἰς ἐκδόσεις δύο) καὶ ἡ «Σαβετνικ». Σχολικαὶ δὲ καὶ ἐπιστημονικαὶ 7, αἱ ἑξῆς: ἡ «Σχολικὴ Ἐφημερίς», τὸ «Ἱατρικὸν Ἀπάνθισμα», ἡ «Ναστανθικ», ὁ «Γεωργός», ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παιδαγωγῶν», τὸ «Τηλεγραφικὸν Ἀπάνθισμα» καὶ ἡ «Νάουκα» (ἐπιστήμη). Ὡστε καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν εἶναι κατηρτισμένοι ἱκανῶς οἱ φίλοι Βούλγαροι, οἵτινες καὶ γελοιογραφικὰς ἐφημερίδας κέκτηνται δύο, τὴν «Σμέλιου» καὶ τὴν «Κουκουρίκον».

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τί μανθάνομεν ἐκ τῆς Γραφῆς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀγγέλων;
2. Τί περὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν;
3. Ποῖα εἶναι ἡ ἐνασχολήσις των ἐν οὐρανῷ;
4. Ποῖον θὰ ἦναι τὸ ἔργον των εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως;